

[Krag.]

blev illusorisk for Landbrugserhvervet. Ved Smørafgiften paa de 35 Øre skabes der et Smørprisniveau her i Landet fra 2 Kr. 10 Øre til 2 Kr. 50 Øre, selvfølgelig saaledes, at hvis Noteringen naar op til 2 Kr. 50 Øre eller derover, ja, saa er det den Pris, hvori Smørret staar, som derigennem har fundet Udtryk, og saa falder Afgiften bort. Man har fra Regeringens Side ønsket, at Margarineafgiften skulde lægges paa Raaprodukter, dog at Raaprodukter af dansk Oprindelse skulde være fritaget for Afgiften, og at den skulde tilrettelægges saaledes, at Raaproductprisen i Gennemsnit steg med 30 Øre pr. kg, hvad der svarer til en Prisstigning paa Margarine af 25 Øre pr. kg. Vi har intet kunnet indvende derimod, naar Resultatet bare bliver dette, at vi gennem Margarineafgiften faar den Spærrebom for Overflytning fra Smørforbrug til Margarineforbrug, som vi anser det for en tvingende Nødvendighed at tilvejebringe. Smørkasens Provenu skal jo fordeles i Forhold til Grovfodermængden, som selvsagt maa ansættes efter Mælkeleverancen til Mejeriet til Smørproduktionen. I denne Forbindelse kan vi ogsaa kun udtale vor Tilfredshed med, at der er indføjet en Bestemmelse angaaende Oliekager i dette Lovforslag, som aabner Adgang til at føre disse ind under Afgift, og at denne Afgift skal tilfalde Smørkassen og fordeles i Henhold til de Fordelingsregler, som indeholdes i det foreliggende Ændringsforslag.

Jeg mener saaledes, at naar man ser paa de tre Sider af det Problem, som her har foreligget, Landboproblemet udtrykt i Prisproblemet for Landbrugsprodukter paa Hjemmemarkedet, Arbejdsløshedsspørgsmaalet, som er saa overordentlig tungtvejende, og endelig Hensynet til Kommunernes økonomiske Tilstand, saa vil jeg hævde, at den Overenskomst, som man her er naaet til, ikke blot er Udtryk for, hvad der i det hele taget var opnaaeligt, naar Enighed skulde skabes inden for et Flertal her paa Rigsdagen, men ogsaa er Udtryk for, hvad der er fuldt ud forsvarligt, og for hvad der vil tilvejebringe for den offentlige Husholdning og for Landbrugserhvervets Indtjeningsmuligheder i 1934 en aldeles væsentlig og til alle Sider — derom er jeg ganske overbevist — kærkommen Forbedring af Forholdene. Men det er jo selvsagt, hvad vi ogsaa under alle Forhandlinger med al Styrke har fremført, at disse Foranstaltninger, som for Landbrugets Vedkommende jo kun angaar Hjemmemarkedet — videre kan vi jo af Grunde, som jeg her slet ikke

behøver at komme ind paa i denne Forbindelse, ikke komme —, at disse Foranstaltninger under de nuværende Produktions- og Afsætningsvilkaar for Landbrugsprodukter ude i det fremmede, hvor den aktive Handelspolitik øver sit despotiske Herredømme og afsætter sine skadelige Virkninger, selvsagt vil være utilstrækkelige.

Disse Foranstaltninger kan med Hensyn til Genskabelse af Rentabiliteten i Erhvervet og med Hensyn til Bevarelse af Hjem og Bedrift for de Tusinder af Landbrugere, som uden egen Skyld er nødstedte, ikke slaa til. Nu er der jo fra alle Sider inden for Landbruget og specielt fra Landbrugernes Sammenslutning rejst en hel Række Krav om Gennemførelse af Foranstaltninger, som skulde være afgørende for Genskabelse af Landbrugets Rentabilitet, Krav, som er meget forstaaelige, men ikke altid tilstrækkelig velovervejede, og Krav ogsaa, som under de givne Forhold baade inden for og uden for Landets Grænser ganske afgjort næppe er opfyldelige, og som, hvis de opfyldtes, vilde være et tvægget Sværd, som kunde skære, kan jeg sige, og skade til alle Sider.

Men det kan jo ikke nægtes, at hvis disse Tider fortsættes, hvis ikke en Opgangstid meget hurtigt indtræder, ja, saa er Krisetilstanden inden for Hovederhvervet permanent, og en saadan Tilstand kan ikke opretholdes, hvis vi i det hele taget skal etablere en Tilstand paa Beskæftigelsesomraadet, som for den tusindtallige Arbejdsløshedsskare skal betyde en Lettelse. Vilkaaret for at beskæftige sig med Problemetets Løsning er i dette Land Landbrugets Rentabilitet genskabt, og her er jo, saaledes som det for øvrigt Gang paa Gang er fremhævet fra de nuværende Regeringspartiers og ikke mindst fra Det radikale Venstres Side, Gældsproblemet et overordentlig betydende Problem. Derfor har vi fra vor Side stillet Krav om, at Spørgsmaalet om en videregaaende Sanering af Landbrugets Gældsforhold bør som Konsekvens af denne Overenskomst optages til en nærmere Undersøgelse og Prøvelse, ikke en Undersøgelse foretaget gennem politisk indstillede Faktorer, men en Undersøgelse hvilende paa virkelig videnskabelig og teknisk Indsigt paa disse Omraader. Derfor har vi krævet, at der skulde nedsættes et Udvalg, i hvilket juridisk, økonomisk og landbrugsteknisk Sagkundskab var repræsenteret, til Undersøgelse af dette Spørgsmaal, til at prøve, om dette Spørgsmaal i det hele taget lader sig løse, saaledes at skelligt Hensyn vises til alle Interesser her